122

Nr. 4008/1

Твір у поезії
Леонардо да Винчі

I. – Велетка щедрості (1919)
II. – Твір (1894)

Назвав у вступі Paul Valéry,
Variété, стр. 230-231

I – Белешка из интересита

Зашто-ли, питају се људи, зашто је Шумер постао ~~[illegible]~~ личност у свом делу постао у Мајстеру?

Зато мислим ја што треба да приказан један одломак инструменталне музике где је нема била лајтска. Шумер из покрета признаје. Постаје да дио тај личност и где било другіе да је имао за њу и карактеристичнији музички израз.

Х. Берлиоз. Предговор уз Фантастичну Фаусту.

Треба да се извиним због непрецизних исказ-ног наслова, што амбициозног, и сувопарно и обавештајног. Хтео ми била намера да образујем од сам тај наслов читаву научну позначајну дело. Било ми задовољство кад сам тај наслов исписао: а сада, ~~[illegible]~~ ./.

~~Кочести се наслов исто дуго хладно сада пелазити~~
~~де ~~ нешто одвише~~

пошто смо се овако дуго хладили, сада паследњи да је наслов нешто одвише кратак. Згоднији наслов имао би бити ублажен. А што се тиче текста... Текст, ко би и помислио да та тиче. Немогућно! рекла би намах сада. Ако при поротњи шала, који игра знаке на дјетем, дођемо до п-ноте тезе, ласкамо себи да смо се на прочитавању свога ћутјем; узимамо према томе став и тиму; тврдимо оштри према младићу који нам је дао да одгресемо као прекратка; изналазимо да су његове способности биле само невероватне слабости; изводимо славу његове наивности. А то значи правилно се слутјемо на шта смо иначе били. Или слути на нужди; слути зато што је то Државни интерес! Нема неодушевља Воје би вјеле текло, виме дно дрисно, пи виме плодоносно мождо, на шта је неодушевље самобурнодва: сваки је дан судоморан на остале дане, и дужност му је да то буде; мисао очајно одбија од себе да је раније била јача; јасноћа ~~моментна~~ нових моментна нетре да осветљава моментне прошлости јасније од себе; и прве речи Воје при додиру са суседом разбуђеним мозак почиње да одмуђава, звуче у ушме Мелиноку овако: Nihil geratace actum...

x x

Тојово прочитавање, дакле, новог прочитавања што смо забравили, — себе новог прочитати, и то без сенке наивности, без родитељске бреге; читати

хладно и отсторо критичке, и у очекивању да ће
слепо и брзорада достојно д

Крестовићеву Ружу стра-
конте, читајући себе у сваку страну, са интересом ова ружи
пишуће, — то знаци пресипачкати, или предчетати да дамо
словим друкарије продадиме свој рад.

Предлог ми дође достојан ми-
трда. Ми он није никада престао да превазилази моје
моћи. И према томе ја никада писао снивао да пре-
ведем на овај језик: мени овај оглед шаље да захвалим
моме пријатељу господи Жиносији Адам, која ми, пре
године 1894-ке, повереним лубазним мишљењем
господина Леона Годеа, затражила од мене да оглед
напишем за нек Нови преглед.

× ×

Иако сам имао само двадесет три године, збунио сам се огромно. И сувише добро
сам знао да се Петрарку много више дивим него што га познајем. У вему сам видео славну лирику за дуну Исто-
ривоту Комедију, која досада није пашла своје песника,
а која ми, за мој укус, била далеко удаљенија и од
Комедије божанствене и чак и од Божанске Комедије. Остао
ј.

сам да штај мајстор међу својим средствима, штај кредитних зрнчића, слика, рачунских радњи, да ј' као штакав пашао опај запаљалки састав од водећ ср, парја-ве и ужарја, испољевајући моћутим и покрајнетим пајрки и отсредајр ужалчке; ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ једи-ствено верујатне разлике између анализа и свеја. Чудесно узбуђујава мисао.

Али мисао суваше непосредна — мисао без бредности — мисао бесвојно решито-сојна — мисао добра за разговор, али не за писање.

×

Штај Анатол ме ј' ужитствао до највишег степена који је у мени постојао. Шкто може бити запосујр нешо би који одбацујр мисајрај; који не ћеда своју моћ на задивавају наших гулај, који не зна своје ~~[illegible]~~ пуштајрствајрта не ~~[illegible]~~ у нама што ј' најсамнија, најнежнија, најдобија; који нас тоји да ~~[illegible]~~ штамо ће пуба, одређено а не да се повраћамо. Који гуде покаже шта-ће ј' расвајтио, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

јер их је опсјенила спољашњост, више одушевљен над чудноватостима него истинитим чињеницама, гледе је хотео Васкиз да ветета супротстави неком над вама него над их човјек разуме и схвати — ~~[illegible]~~ потпуно да их довољно ревнује-
ује; а код им је једнолик ухваћено држаоц, може им и ~~[illegible]~~ лет
отрезнити, јер су заиста сјајно свјесни на стварне услове
врло низких слојева, и на парадоксе који су отрашнији

× ×

Иако сам Лонгерда само онако
пролазио, његови другови и његове рукотвореви су ме, иако да
кажем, одсјенивали. Хиљаде његових бесмислица и свуда разбацани
су у неки ~~[illegible]~~ извјештене дјеце халудијанстве многине вариједе ви-
се одвајају из неке фантастичне нагрде с отмоћу парадокс-
европске конкуренције. Максиме, изреке, савети сасвим сеф
отледи неког размишљања које се мијенја, попевај до врија из-
разе онде; попевај Лонгерда сам се годам радоваре и ос-
лобађа се са ~~[illegible]~~ ...

Али, ја сам је никада желио да
кажем, Васкиз да је он ово и оно, и оно, а сиреч, и геоме-
тар, и ...

Па јесте, дјеком рекоше, чудотворац света
света. Нема живота ко шта не зна.

× ×

Нисам био довољно упућен у
правом смислу да мислим на развијање неког детаља
у његовим инструктивним, (за примјер, на примјер, да у.

одредим прецизно значење ~~[illegible]~~ његова *Impeto* којим се тако много служи у својој дипломатији; или да се више сетим размотрим његово *sfumato* чиме се назирао један при сликању;) нисам сам се довољно учен (а још мање способан да то будем) па да мислим да ћу моћи доћи, свеједно како мало би то било, да се прочитају уметности ствараоце. Нисам осетио у себи ову посебну ревност коју ~~[illegible]~~ учеснике непосредно испитивања. Задивљујућа Конверсација Марсела Шјуба мене је привукла више своје чаре него изворних његових знања. Ћутао сам тако дуго да је Конверсација отишла. Живео сам без икаквих циљева. Сам се кајао продужио, лежећи моја се подигла против огромне количине (бесконачних) рецензија и скрипуцајућих метафора које не дају ништа до извесности. Говорио сам своме пријатељу да учени људи расправљају много више него они други, јер они прилазе откраде, а ми остајемо иза хаоса иде ј и да се они варају на два начина: на тај начин, који је лак, и на онај, који је тежак. И иако имадоше срећу да нам сеобмане неке занимљиве, сам ипак мало материјалних истина које су ~~[illegible]~~ или може довести у питање реалност коју ми проживљујемо. Истинито у стварној стварности више је лажно него лажно као такво. Довољно нас чека на ризик обавештавајући о правилу и о изузетку. Хронично ће сваки другог бити да нам пре свега другог сакрије све особености његове стварности. Али све ово је истина о једној стварности или о једној личности не говорећи увек да их боље

ужасно. Ниво лице идеалитет са тачним сумњом свега
што изгледа да јесте; и ко од нас лице рекао, или мрзи
учинио нешто што мрзи његову? Некад и интересантно,
некада гатеље – или дама проблема – или просто напомилан
~~зато~~ задатак за будено око или просјо, мешају човека
за предузетак; ~~[illegible]~~ недуга
неке вечера; пиштаљке оде у биоскопство, а тамо владају
учевника, и свто нас прекрасних за сву литературу вечности.
Ако фотографије увиђаш неко лице у моменту кад је учинио
гримасу, сто ваш необоритив документ. Ова кокетнина
Сиву трагичности фотографисаности, они же знају ко је на слици.

XX

Имао сам је још других
софизама ~~не разлоге~~ ~~[illegible]~~ да послуже мојим ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ недоказивости, - јер је одвраћаност идеје дугопрагним
родовима отворена. Итак, можда би се и довољно био се
мотив недоказивости, да су нас се ~~[illegible]~~ чекке Ваше то ме
одвести циљу који сам волео. А волео сам је, у своје мисли –
ламу, изравнан законом великог мог Леонарда. Нисам ја хтео
помоћи од његове историје, сам ми проговоре његове мисли...
О томе ћемо ми
и кренуто вечерас ја сам стварао само у
смислу језика у језику.

XX

Шта гнилости уперед помисли
оборитавање, над ја'говим сиво ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ бо-
гаћу, Жиро крајњег самих интелектуалних
лакомости и грубости?

-/.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Пропашћу наклоности у славу? — Предаћу се новој литературној грозници? Довољићу грозници да изгреше до делирија?

Сав сам ужаснутсан за неког леп предмет. Но Ваљо ми исчезе свиђа Ваш се чувик пада пред хаотичним!

Наравно да једна велика жеља сама себе обезјавља ужасним висинама; зато ова делује на ме те знаке које свршене чувствене Као и ми делује невидљива светлост на ленко стакло које је прожето ураном; она обојева оно чему се нада; дијаманатима земља бацане, сјаја остаје тиме на будаче од розног стакла... Но сви ови нови заиграво следећим пејзажи само су привидности, а ја сам сматрао недостојним, и још сматрам недостојним да пишем поред само ~~[illegible]~~ експериментом. Експериментисао није душевно стање кнеза.

Ма Волива да је моћ вештве, Корнеја и Шекспирова исчезе она чек Ваш досте у сукобу Немине у Ваше ти уводи умјетности. Потребно је да умесне сликане чине отворене Кобе се вештве не би до краја растворила, и да једно уживање, вешто неуморно стављено неизбежности вратиму равнотежне, учини да се увреди пешти од небодног отпадања звезданих.

Ако је у животу растрова или беседа, идеје Ваше ако изрекне остна се, све заједно, и извор, и инспирер (Ваше планиране и водиоци) и принудности: једно је у вечну кошмар; друго је оно мало предвиђа, Комитиуте, умерена, отворенуше; а

трске — готика и мелорија — оно што чува будућност, одржава живе, јачи за нову одјјј

отићи у сиротињу, док је се другима на туђу.
Мислио сам понекад ствари (а то је ретко било) да
писмима писати стављам изнад свега; дао сам
сам ~~[illegible]~~ досада ремек-дела Ђоја сам спаљивао да
пису под рефлексија, за остало једну страницу
Ђоја је остаје под управама.

Што је изговорио моје ста-
ришине, то су биле ме заблуде, које ми мало лако
бранити, и које ја јоште не жалим онако интензивно
са не ми потпуно вратио. Сва моја изјавила, сувише изнад
очима и сувише одрицала, била су једно и сувише отво-
ито, да ми лако није ствари од користи ма у Ђоју
прилазе. Идеја много обећа да ми нешто, Ђоје само
сада стрепеним, да ми остане наша ђе и месо!

И онако, уместо да нађем у сада
оне услове и оне сметње, Ђоје ми се мене дестраћивати са
столицама спаљама Ђоје ствари? да ствари, да човек Ђоје
изнад својих покрета, да сам се судио са ствари
ђеним шикаласа; и се задовољствовао сам одлазак сва-
ри Ђоје мало по мало је изгубио да се чини изнад
онако младих очима. А'с друге стране сам видео са-
мо жеђу могућности, одвратности лакоће: божји сабир
створи неколико и остаје Ђоје ствари у
сновима Ђоје ствари и Ђоје бескрај изгаданих
ствари.

Кад бих нешто хтео да на хартију ставим своди базаме Вукове, рекао бих само речи које су сведоци о нашој мисли: *тешко*, *мислити*, *чудно*... даље атрибуте који приличе само ту оно што чини неизнетовање, и саме обрисивају свој предмет, виле личност која говори. И базела сам покушавао да се прилагодим и објасним, шта ће нешкала бити-ка биле краткота дана: шаљу сам брзо и стремио одговорио немилосрдним реченицама на мислена која сам из себе продуковао, да ће сума ових мојих разлика, у сваком прикупљу, била равна нули.

Да невоља скочи до врхунца, ја сам мало нејасно, али страсно, обожавао ПРЕЗИРНОСТ - не сасвим сигурно, предао сам се потсвету својих мисли.

Осећао сам, наравно, да дух наш мора, и то дивљачку свих пуштоности, мора рачунати се својим слуђеницима: отворен за непредвиђено, дух наш непредвидено изгуби, и прима; његове изузетне надања стичу без непрестрних ефеката, а његове воље или редовите одређене корпене су само дојмови - као у неком другом животу који да могао.

Али ја нисам веровао у одаву моје заноси и делирјума, у пуштности незна лиштва или изоранђе, у муке алегорности, у сновалачке збуњености или изкоћеренђе.

Све што нам долази од случајности, долази мање више од воћа онда! — Наша опаска, разумиљаји сам, само су догађаји једнаког одређеног реда, и потребно је настојати са изучавањем тих догађаја који оп

за себе. Увек је то потребно чинити. И највреднији међу нашим истраживањима јесу на неки начин нетачни резултати: по сувишности, с обзиром на нашу редовитију биологију „јасности", а по грешци, с обзиром на бескрајну сложеност ~~а~~ најсаврснијих образаца и савршених случајева који испитујемо ~~желе да нам~~ и иду намеру да нам на испитивање подлежу. Лична наша досетљивост или моћ — за коју чудимо — неке (понекад) у тој мери да се експериментима изврћемо, (колико) ~~нису~~ да их утврдимо; не толико да их утврдимо колико да их дисквалификујемо... Тако да нам противудар „геније" погађа више врели него његов палац.

Знамо довољно исувише добро да вероватноћа не тоји против: дух нам без икакво отпора прихватања помоћи тајности у једну или другу коју ће нам остварити; па и ~~та~~ редна шанса врели на ~~ту~~ коју ~~ту~~ решењу само зависно од начина који ће проглашавати наш свет. — Потребно је мирани, радити, посумњати у своје закључке и у будуће закључке, то-сугуј важни чек на суду, и против отпада виновних потврдила.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
1826

Далеко смо даље од тога да ди експериментални елементи давати свој вредност

земне; одклоните дела, и ваше светлости те
остаће само духовне амбиције изгубљене у сва-
кидашњем локалном животу места. Ваша прва
одлука не треба из ~~[illegible]~~ страха нашева ис-
ретла, нити из оних прилагођавајућих душа
одавде доле, навикли какви смо, болни да опе
излазе, а нити од грађанског аристократизма
~~[illegible]~~ баш нама причају; него баш
са нашим мушкарцима, и, напоред, од прилагоди-
веке уједуше Војин велико уметн. нема да се ни
случајно — но јесте, од сарадње целога човека.

Али ако је тачно и прили-
вало да су наша највећа знања прилично сумњива
са нашим највећим шансама за заблуде, и да је про-
сечност наших мисли, на неки начин, безнадежна —
онда без одлуке нема да се вежба онај Војин друга,
а шта је онај Војин извршио. Остали, што не зависи
ни од Бога, узалудно је призивати — као Кашу Каф дечи
призивати. Узалудно је Христова та, обраћавати се, барем
на ужемаравање, наших других него из чега призвати
да порасте противидност разума и обмане, свари Руже
су нашо природно средивање са амбицијом мисли,
да се можемо читати: јесу ли јој приходи или су јој
продрли. Или зло Војин долази отуда што недостајане
речи у реченици узимамо као мени прикладан мотив
фразу као довољ, навику речи као будућу вештачаних
знања, а себе саме као оквир — то се зло рађа с нама.

Леонардо да Винчи нема via se
истих тежњи. Између огромно идола међ којима
имало да бирамо, Кир без мреже дивљости би био најгори
од њих, Леонардо је најчистији за свакога сасвим себи пред очи
ону Спортисти Уговору Која каже да је она међу свима оне
која највише изискује и захтева. (Мора но бити нај-
више грба и непристојна међу осталима, оне којој
све остале сложно прте.

Чим се спортисти усмрстиши, извесна
изнетивна слобода је лишена, док је привидна слобода
у стоме да, у могућности да наслоњаћемо свакоме изнесак
спортисти, ми, место се виме овој слободи предајемо, ми
смо виме ограничени око једне тачке, као залутали
од пљуска на лоду који нигде није дрвесан. Који
се поп и побрете, и не Ојем се одбити и ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
бојећи се силе васионске.

Цело доловање идеје великог
да Винчија изводи се искључиво из његова великог
предмета; Кад да ~~[illegible]~~ овом мировном оходена личности
није била изгубљена, остова мисао исгуша универсал-
ности, уметничкиће, доследности и изолованости нетко
што би но могла ~~[illegible]~~ Кад индивидуалаца
мисао. Врло уобичајен човек није никада оригинал.
Његова је личност чисто изгубила довољно Воља
да буде. Мало непостојанства; никакво суђење о ин-
тересима. Интересно ~~[illegible]~~ залудних сазнања. Не дође
се овај човек анализи; он води их — он чинија она воде

света — до далеких закључака; а тврди се он стварношћу без разлога. Он изврће упрошћавања, он увиђа новине, он не одбацује давнашње зато што је он давнашњи; нису тобоже, да би дао нов; али изнаћи савет у себи од лепота света.

Тврдило му је непознато она отрежњост, коју треба да прави безумнике, који се, упрк колу-вика среде света, отласили изнад бића и стајали без сваке подлоге и сфере подлежеће, јер човек замислити ~~[illegible]~~ стварну, али изгубљену, који нису могли разлучити главне; који је мислио да је самопрегоревање стаменица; да треба самоћа изнова ући са самоћом; који нас је убеђао у једну отклоду у ону геометрију; и који, коначно је замрачено свој поглед и разбио старом, чији је ако се занимати умиљавања ~~[illegible]~~ у јаловом онда кад је дно чак се фрамуј главној главној слабе шкрипавоумлаћ разгрнала.

За Леонардо жена отворена: Не отвара се изванија из дечје вештине руке. Прва мисао да света повела да мисли о мисаоцу. Проблеми да можда мотре изгубљене за облеге са великом великом механичком отпадом.

Мораћо је Леонардо сам

себе сматрамо као модел неке лепе жи-
вотиње коју мисли, која је апсолутно гипка и
фина; обдарена са врло јачима Кретањима; и
која би знала, на најнезнатнију пажњу, јачајућа
да без отпрора и одлагања крете из једне
врсте хода у ~~сваку~~ другу. Дух непотпа-
чатан, дух бесмртности, човек их осећа или
полутиша баш као што обучен коњ осећа у сво-
ја ужасности ритмове... Једном увиђено
средњом путу може бити довољно: али себи
прочитане извесне скривене и врло одређене пре-
ипочавања у вези с животом може бити довољно да несвесно пре-
лази из области чисто формалних преображаја са
самобалавих акапита у систем несавршених знања
и сопствених реалности. Ослобођени са стиховима
слободом при будућим променама, моћи се сврстити
каквим ритмотом кретања, значи свега: зидовима
слово од интегралног човека онакви каквим ће за-
мислити ред Европских народа.

× ×

Елеганција високога реда збуњује
нас. Отсуство сентиментности, пророчких
фраза и лажног патоса; предизвик
идеали; темперамент који, изнад ра-
зузналости и урођених ~~стих~~ моћних способ-
ности, неки ~~сферу~~ равнотежа врста увек на здраво
стиже; предмет обилатих запоса и извештата-
гностити, и, код најсмиренијих међу људима,

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

незнање је исаћор — за нас све што је сабласан. Или тешке је схватање бићима какви смо ми, бића која од „постојећих" праве врсту професије, која претпоставља да имају све заиста што знају за неке елементарне делиће, Космоса и первних одјека, и претпоставља да су све домаћи они који су се увукли у илузију да сто постали једно са променљиво и отуђеласто бистаством суштанцом нашега играјања?

Легеро, тих, од једног до другог исчитавања, све ј' више, него врло опрезним нашлом, дивљева достојан услужник своје игрице; средује и преноси своје мисли за сваки случај; всегда мот іледенє, прошлерује своје отпуштка; води редну и згрт руку ~~за~~ Кад би здрачесли дан врло предузни; сам себе развлачи и сабира, тренутне сајласности своје вова са својим потребностима, тоне своје резоновалне у вештине и занеле, а губе при томе своје лукавости и драж.

× ×

Интелектуалне стаје одређена од свеће што гравазује, сетиле у своме представу до врло мало бићних сетаја и сетавова — као што нас изненађује нова пјесмица Рац уже, и остане нево време у неној фигури чисте несетабилности. Нема независна лов шовиера наше патоке и пејзаже се са нашим онеђка да пређе у нешто сетабилније. Ко, ~~ми~~ нимата мије словарије, то јесте, нешто говеч ~~[illegible]~~ што су Леонардови судови о ~~[illegible]~~ судови, о случајевима. Потврдио се судове из неких фрагмената у вековим сведоцима забелешака.

„Љубав кад се разјари, (Ваљда би
открилика) то је исто грозна ствар, да би се људска
раса истребила — la natura si perderebbe — кад би они
који то чине хтели себе видети!" Овај израз изнијемљена ис-
тврдњи је разним скицама; јер, најзад, врхунац презирања за
неке ствари ~~и~~ постиже се само их приказивањем непостојане.
Леонардо је довде радио, овде онде, апстрактна сједињавања,
ужасне судбине и кад је љубав посредо. Европска ма-
шина га интересује, ~~али~~ то је атомска механика ве-
ћова непримјетна области, али друга тијела, и задувавањем
оних који су органи, здравствености суђених мјеваштвара,
преобразиће у животиње — но, рекло би се, покрета у ве-
ну само одвратности и презрење...

А Леонардов суд о сви-
ни, изведа ће узети из једног дечјег краљевског покета, — али
нешкета исте душе и апстрактне једноставности, који би
могао предано да ~~добије~~ чини часно у увиђај једне пивада недо-
вршене. Расправе о говедом мозгу.

Овај зоолог, који је сједињен
по десет метара гледати изнад непрегледних вена обоје ~~ствари~~ ~~је~~
размишљао: organizacijа пашета исто ствар је и људи, душа,
исто домаћа ствар, само са најдевотнијом пуном одвојена од тела
у којем постоји. — И да ~~ваш~~ гвоздени вероватно, каже Леонардо, да не-
не сиче и неки Алоби међу бих разлога...

Непрестано се удубљивати у времену
сумње, пратећи смисао чистолот, који ~~се ваше прије~~ постоји у
оним решима. Довољно ће бити да посматрамо огромну сенку
бисмо му од ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ једне изеје у настајању: смрти, објашњена

Као велика пећина за душу! Смрт тела, онеспособе и пиштоље оне дужности сувати! Смрт, која тобоже душу до суда, докле је, у недовршеним делима, разорењем архитектуре коју је себи саздала да ту у њој преживљава!

Није ми намера да из ових речи у којима има доста реторичкога, да изведем неку мелодраматичну по Леонарду, али ту дотичности себе са одеком до једног страшно лабог збиљности, колико је оно се но од себе настало у мојој мисли. За једног таквог мудрацета оригинализма – какав је био Леонардо – исто тако пиреја раскрсна гомилица која се само прозирности хоће; исто то има неумитне особине, оно решава врло многе проблеме, оно поче у себи неумитне функције и средстава, те не мора бити нарочито неки транспарентан ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Свеза се питала: шта, вове, шта да се зна? Ја
гах не знам да ли може да се сети да ј' дала
времену и пеће, де ј' дала обиља и аки свиће чела?!
Остаје јој чисто своје идиосинкразије... Но шта
~~[illegible]~~ лишавно и неправилно слово, сетан, само
је пролазно — но јесте, ово на реч, изван времјенсти,
задржава још неки смисао: разум изразит а дотле
лакше, уочљивије тајнин. Иначе, основне ове
увишене тајнин биће знатно различите од оних
које ј' наша тајна била имала. Шту сад треба, мислим
ја, имати не у чему нешто 'саовим друго нешто него
је горњата пресуђеност Carinot-ове интуиције, или
остварене неверовантности. Али, ничему не одговара
дрско мерење у екстремне фонтке, као ни сам о ~~[illegible]~~
неком славном шелу, чија би маса, дела нашта давству
тамо, била у саовим друкчијем односу него наша маса, и
она промењива маса стојала у таквом односу према
другим светлостима да би она предодређена ј' хиперјонсти била
отворена... Било како било, света лишена душа мора, права
слову шелотије, мора у извесном шелу нети отсек извесгаи
друкчијонаним давством, и без ко новог
тако једну врсту материје која ће до-
стојити нено деловање, и исгурнити празн-
ни Кантсодрја чудима која се држе.

~~[illegible]~~

Дотна Воја даје шелесној
отелисадрја tiantocent за Воју да се шешко моло
дотна да ј' дрогодарена; Која душу и на значајан начин редуцира.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД
1826

важности, која пати и забрањује и уништује сваки
покушај преиспитивања душе, који иде тако далеко
да душу тоти у реинкарнацију да би чак стало могла
учествовати у тупом вечном животу — та дотма, тако
до крајњег супротног чистом спиритуализму, разврати на
начин врло сличан Буђу од свих других хришћанских вероисповести. — Али, рекао сам, има два или три века, ре-
лигиозна Католичност обилази свој термет као да та и нема.
Апсолутности, проговорићу своје да та и не ~~[illegible]~~ помиње...
Разлог за моју полу-прећутаност ја не могу да кажем.

× ×

Тако сам далеко одлутао
у Леонарда, да не могу одредити да се вратим са-
мом себи. Без брига! свеви ће ме вратити себи;
у тиме је довољна за говедо: ја сам себи. Не
може се то изгубити, губи се само своја вреће.

Тражио давно мало дана
стрмину и ~~[illegible]~~ кроз исушена душа ј ~~[illegible]~~ и отворио, зе, мерачу
пашу, без икаквих страхова, јер нећемо бити одведени ни
до каквог непознатог дна и отсеља. Чак и „пајдуша"
нашла мисао садржана је у опаки несавладљивим условима
који чине да је свака мисао „отворена". Чак ~~[illegible]~~
само у ~~[illegible]~~ ствари од трансцендентности, прелази отвара једно у
друго; или, то је налазити заједнички одраз отиђадамма, који
отворавају једина усамљена лаката, а лакту отсеј умножа
Бајр и одразивају отиђадала.

Исток, помоћи се самом својом радозналошћу да ослобођено савремени систем неке појединце од првокласне величине; и залисмимо, отприлике, како тај човек мора сам себи изгледати у мисленој вер, откривајући, застајкујући у тој свој радости и сам себе гледа у зелени.

Прво, види да будалести свих и свачијих обичаја хуманостима и супротности; да се опет одвоји у тој одвојеној самоћавања и злости. Види као сви нас мало видимо, али види нас мало од види. Од ума од из своје природе, и осећање из своје умеће и вештине. И отворена је и присутан је. Он нису у себи времену удаљености које мора пошћи у себи вештерик. Он очекује да не може себе отворено дефинисати при самим собом с гомилу обичних претпоставки и судова. Живети, мисли виме да и неко друго чудо сам свога живота; колевка његова хлеба је посвећена. Делати, и то је само једно извршавање и вежбање. Волети, ја не знам да ли од ту можне. А иза пишчевог славе, ме. Светлости у тој очима, које знаци примљени одраде сјај лажних дрвећа.

xx

Међутим, он мора ~~нађе~~ пронаћи ја не знам коју отворену тачку ~~неко~~ умешену да се ко. гов иседи живот и овај уочавајући живот који је пашао у себи, да се то два живота сложе и сагласе. Његова непоговорљива самопровидности које, тако му се чини (тако ти не одговара до крајњ)

чини му се да та идеја самим собом изазива ретроспективе, иако би да се издваја из релативитета који не може не захватити у свему осталом. Будева се нта отворидоча сама у себи преображава, и из дала у дан се ретроспективе чини као сећање, па ~~[illegible]~~ очевидна неповезаност ~~[illegible]~~ попесе собом осећање да је вернива. Зна она у својој фиксираности, да хиљаде неком изјанственом идентитету и ~~[illegible]~~ неваљ преиначену без сведока. Зна она, дакле, да увек, гак и у најчистијем стању своје мудрости, увек задржа у себи својевну потрпност криволоности, гак и остатке рушевине — као што биве да непрадузнији сан садржи ~~[illegible]~~ Кошеру неке необјашњене не-реалности.

Врста светлосних чуда је ~~[illegible]~~ (Од гоне) остава да види све, а не престаје осетити да је он једнако видљив, и, сасвим изјимно, предмет жеље туђе жалости; и ~~[illegible]~~ Од не може/ликоко да нађе ни место ни циљ који не би остављали нешто иза себе.

— Dives est hic secus × — ~~[illegible]~~ мало шире реченог читалац. Они у оваквим сагварима, мало шире мајовлаз, мало је, а мало шире мисли но шире ни — мота. Да још мало мисли вимо.

× ×

× Мисли се сверуже такве дословед.

За једно присуство духа, које/врло осетљиво ~~[illegible]~~ зна само себе, и враћа се у себе обилном брзином „Фасиопе", за која су сви догађаји од свуда времене, и звезде, и сунце, и мисли, само изражене слике, видови. Као што је свака видљива ствар неповратно и брзина и непокретна и инфарктна ствари која види, тако важност ових слика, највише великом и чиста у сваком изражају, бледи ~~[illegible]~~ код одсевом испред космогласности саме ствари. Све узнемирене и ~~[illegible]~~ преведене на овој чистој универсалности, овој несавладљивој отмености — остаје само свесан остао да јесте.

Ако неки догађаји имају моћ да је, свесну, оштетне, нетим ударом сами себе лишавају сваког значења; ако му је оцрвају, улазе у њен систем. Интелигенција не она да је рођена, као што не зна да ће умрети. Јесте, она је упућена у своје флуктуације и у своје брзе повлачење, али кроз један кругом који пиђе удаљења од осталих; брзо лако би она сматкала себе незаустављивом и неизмењивом да пиђе даље или уђе кроз своја навршена познала разне боје могућности, и постојане једне извесне стране стварне. Која види ~~[illegible]~~ доле, мало доле. Она стрмина изазива остаје да мора постојати недовољна; она изриче коначан редоред бесконачности удаљавања сопственог супа, дивљења достојан максимум њена дисјункт, солидности, моћи

разабирања и бирања; увиђа човек да се интелигенција спушта, помрачена кишобраном психолошког нечисћења, кишама заузетости и несвесности, спушта се кроз борку времена и забуненост функција, и, све нижа, пуцуће доле међу непрегледивог реда димензија сазнавања, до стене једног метровеног и непрегледног који же сав тај хаос ~~[illegible]~~ задавити у тишину.

У У

Ну, ~~[illegible]~~ у отпадници, итак, изгоне слуге, који шкоде и треба бити, удаљ Колективан систем психолошких замена, што је више свестан и зато се самим собом замењује, што више се откиде од свакога, изрекла, и што више се, на неки начин, лишава ~~од~~ свих прилика за одустајање и расејање. Сличан витичастом обручу дама, систем, сав од унутрашњих експрессија, полаже, да (тежило, дивљењу) одправа на савршену независност и недељивост и каквим пресадама. У врло бистрој свести, сенка и кваре (материја и феномени) напредно су повезани, очевидни, сматрани; прошлост врло добро у спомену уведена; ново стало ~~[illegible]~~ сместе обрачунасто; стане прошлог одлога стало до нивоа мене уништавајући, да се гине: пашћа не може заборавити, нашта се довршитам у крилу ове широко чисте свесности. Непрегледна разлика сваки

Које шту активност сатиру, осиђрава јој, па изглед, једну неодређену консерваторију (конзервативност), зато што активност тиче везана ни за коју од сврха; нити садржи у себи неки елементи-ранитетске, неки јединствени предмет у застојавању или мисли који би био нешто много реалнији но остали, и да неки други предмет на би могао доћи после њега. Нема штаква идеје која би задовољила духове свести до моћа свестена да је опасности. Не постоји мисао која би недоречила моћ мишљења, закључила је и закључила — један одређен колоплај језика у држави који дефинитивно одређује државу. Не, нема мисли која би моћла бити за мисао резолуција изведена по њена сопственог развоја, као неки завршни аборд у тој незауставној дисонанцији.

X X

Човечно сазнавање не зна за крајност у себи, и чинити пријеђаз мисао не недостојне заратак свести, сиди да би свест имала да остане у неком несвакидашњем достојању, који ће фантазирати и стварати оне ужасне и оне изванредне сенсације о којима сам говорио; који нам, открићавају светове нестварне и несагласне са одређеним животом; светове нечовечне, светове болесне

и који се хоћу справљати са свемировима које (геометар свемира) изграђује се са аксиомама, или их физичар фантазирајући да има других Константи сем познатих. Између разне разговетности живота и једноставности смрти, снови, нелогична осећања, екстазе, сва та увела немотивна стања које, рекло би се, допсе вредности Нотима смо се проблемати, трансцендентна решења — донсе и увлаче их у једначину сазнања, налазе места за чудне сновеле, за варнешенте и фазе за које немамо израза — јер нема симбола за сновеви који Нотима са човек. жаде сасвим сам.

Као што ствараоце лудила

Комплетнује слободе времена ~~и~~ са наслаганим и плаваном молекулатне заслуге ~~стотине~~, и чини синтезу молекулатних приватних ~~дела~~ дела, какоћ нам крестрета исаћичке равнотеже обкрвавају начине застрашивања човекова сјајности. Ми носимо у себи облике осећа-вости које се не хоћу збити, или хоћу да се роде. Ко се изражавати ~~Нотх~~ сврховне од недостижне фантазије изда-јаве; они не хоћу доводи онтер целокупном друштвени-писану нашет дела: или ми знамо, или се окет решавају. Ти исто су чудовишности туђе руке,

ће чудовишности сагласног отпора) и у њих
пролазећи сатвора — разлеђа у којима се зоквирају
и збијају позлаћени пам Конституционисати свеже и
потврђивости; области где је светлост удружена
са боју; ~~пава~~ судрава где нам описани сатвора-
вања и жеље постављају гудна околишења; лепо-
рија начивела од времена; покори, дуквалка
уревам, од уноса, или од дубаву, пох сотворјетва;
области бизарно присторене са собом самима; не-
артикулисане области које пјокосе Крестаку; течни пре-
дели у блеску кише; покрашине које се прошецају лудо,
мешају се и сорвеју на жаше гарове, превијају
се под најдостојнијом нашом палером... Не
може се рећи за њих да су сатворене; не може се
рећи да нису. Но иде Крез ове чудовишности сту-
лазно, шај не зна цену природне светлости на
парапалиђо средине; не упознаје праву прошлост
~~свих~~ (и настојећости) свете ко не може да сагласно
уђе у алтернативу Дитка и не-Дитка; — dis света итота
било би орвиме једносатвно! — Чудеше не долазе онуда
да онто сатвори јеф; нејо што су ствари, а не поваћ
ве друкчије. Сатва онда свеђа јесте дело једне фантазије
сатва, чиде елементе дезвредиде ~~ф~~ друге, све, посмо
ли у себи ~~ф~~ не уђоју да су ~~ф~~ ту. И стоме је аскрна
тротаљбача.

X X

Ако пажљивије погледамо и
гигантска организација или слабости, прецизно одређене
у нервном систему, али где, на разне начине виде
свест и моћи и фине такановости, и логика наш-
изредница, и добро вештачка мисаона — свест не
су пасивности сву реалности навикнутости изузимајући
да она, свест, иде даље до даља сагледа, мисао, болнивости
другима, у решавању универзалних проблема. Она сама
дверима да би сваки могао бити много другачији
да не буде
Па она сама, свест, много другачији по свом месту.
Са смелошћу дели она свој свој свој. Кал
болмело произвољна ограничења пансатујућа претпоставку
бесних фикција. Она види да се изгубара, или да
одговара не неком свету, него новим систему ви-
шета стабилна чији елементи свемирови. Она у
складу за више упућених колидорске по свом
је потребно за живот; складна за виша оштрих
осећања по свом да на њој правилна обилности
творачка или будућавелна; она, свест, смаћа себе
дрвећа по сам топор анималног живота или смрти;
а свој поглед на своја својства и уловне не може
повратити деловати на ову сену, почиње се она повлачи
и заузима место ван свега, и отиче се изгуби да
~~[illegible]~~ никада на фигурама мисао где би она могла свом за-
чети или за свом замислити. Све одредно, једно зрно тело
Које се отегнуо а мишићи не враћа.

МАТИЦА СРПСКА
НОВИ САД

Из свих тих изазваних примедаба
једну ћу навести

и непосредних претпоставки извлачи свој
~~[illegible]~~ смелост; а смелост од ~~[illegible]~~
брже независности и потпуности ваше
је способна да себи сама (себе) ~~[illegible]~~ сруши, она назад
улази у састав природе и ~~[illegible]~~ слиже
ни биће без лика без отпора, с чим је
у сукобу и у односима целокупног проблема
Само мало недостаје, и она би ~~[illegible]~~ сматрала
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Као
два пуже изисконедеље само два бића, и обе у
сумњиви непријатељ: Саму себе и X. Ја обоје од свега
одвојено или апстраховано, у свему садржано, све садржу-
ће. Једно. Једнако, и битан истоветно.

Човек, која неумољива бу-
ја (воде у ствар) се (обасјаном) ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Кажем: човек, и ја кажем: он, по аналогији и по недостатку рода.

Није ваше сиђај у поље да се бира, не да се сиђара; нити пак да се сачува. Важно је, нити да се обетао. Нема ничега што би изгубио превазићи, и не може бити изненадно ни питање да се ~~[illegible]~~ разори.

Све што је „свој" сада је отворено, не можете ваше ни у чему изгубити. Било је то само средство да се достигне извесна једноставност. Нема ненадмашног аката који не би био незнатнији од аката бити. Великанственост један човек живи у слободу и чини му чемер; најјачи дух не налази у себи ништа више.

> >

И опет, дакле, на добрилета свесно, нисмо се принудили да се дефинишемо делотворношћу сиђара, и као прекомерност знака пред нам се ~~Ве~~ мудрошћу — она, која, да би себе остварила, мора користити се одрицањем бездној изгубе елемената, и са настојавањем одрицања свој лоше на непостојећи ум или сину из ње — оне је далеко ~~[illegible]~~ мало ограничија мало неизнисовене или ништа, колико год ваш је ограничо.

— Она изгледа, наиме говорећи, на неку невиђену ноту смешности у комедији живота. Присутност језика, који се не може елиминисати, осуђена на оригинални говор, али који исто тако да она сачувана у употребљеној ноти исто неповољности усмерену. Нот отворена, нот непродорна, нот алегорична; али нот ритмична, нот врло лепа, нот изванредно организована и сва сачувана у отклањању свих ограничавајућих и сазидајућих; нот збијена, у којој надјачана организација које уздрављ, које ојачавају, и дуго, свака ствар своје природе, своје место и своје функције.

127/22

отношение. Кој чувствува, знае, затворен во
бреме своје идеја, во своја/ма мисли и
фантазии. С отворени на спасение и несигурност обу-
вени, сме Самуилови, Исаиевци, Данаи и Матиевци, свесни
у заробеноста обврски. Нивната не-моќ родила, внатре
уморени, внатрешни до навлегот асоцијации, и таков свој, отворен
мене, самиот, свој — сам на свој одговорен, сам, кој
до суштина одговорен, одговорен у е на моќ изгрнатите
збиднежите, без излез од ноќта дали одвојени
од свиствата, тргнатите а и изгрнатите а уморени до
бројот бојте
уморените...

x x
x

Ова сум ја одбел у мој самотен
и сам до отпаѓе засилена, дали ќе остане ниту 6
дали оредба одлиста до изгрнат ~~...~~ веке Кнеждевјте
одјој кој сам од себе изгреден одјој/о моје не видајлиот.
хотел. Кајдешот робиле ја свесен; а кајдешот свесните
ردو дестрадиде одјаде, јадно ~~...~~ ребиредиот ~~...~~ без одјаде и
изгреска од свет ниту се мој јабле, ни моје да се мој
јаблем. Ибиот Кој се на изгрдојто, независен од Ивани
ината а Ивановатаите ситоре Кој од се јабиле, и од Кој
робот у Бајт моје се водоф се знаеш свесте на изгрдо
одјаде изгреден до бајт моје дали.

Сви феномени, (опажаји) унутрашњи и спољашњи одређују, и као ~~дело за друге~~ одређени удесујући дрвећа непосредна чула, односно а у извесној целини спољашњи вредности. Осећања и мисли обдарени су исти закони ~~[illegible]~~ и ~~[illegible]~~ карактеристика, изражена не сво онај ја заиста-лично. Иако дође разлика да значи не може - увек исходе сврховитости или изврнутости; али нека буде довољно наше незнање да нам нарочитости говорити се могу у разне дарове и сваких одређења (то [illegible]) ја мисли Бог се овај заиста и они се прилагодиш своју моћ се заиста. — Дуг и болан, сетити, очекивање, изненадност; оно дрво и изгореле његове лишћа, и неке свакодневно кренуле, и чистоћа сенке хлор Ка и његова суровости, сагорелости његова обнова и болови, врло сенке мисли неј. оно. чини у мрак расипаности, — све је ово исцелено ... Ти ствари се зелени — нека ли ~~[illegible]~~ можда бити разлика ствари

><

Немогућно ја је ~~[illegible]~~ душа

карактер не чинити душа но из елементи и елементи. но ~~[illegible]~~ разлика. Покривени кроз руно, неговати непознати сторови, неговати изражајни, његова

апаратчиће ~~[illegible]~~ вирјуозности — него од свега
тога остаје непромењена? Иста моје образац
оживели ~~[illegible]~~ груда, разбијајући (будећи), мијењајући сјенке,
створе) ~~[illegible]~~ мрачне обланоле, бесрдечности и
мајстори) ~~[illegible]~~ вјешане? — Само свијет о чему
у стању мрачности и.

Сама тајна херојалности, који
гради нашкриве, (своје) подјармљивости и чаршијске
вјешалишта, своје крвотоке доброте, и оне ју
само уфа алвар, и промјенливе и слуфоре, јер ће
оставити оно ја остајуло голо; кроз ко мјесечно
живјелити не ју, сроздравати вјеке пантереке,
гаћ (ка пантереке) лепе и чудне изгледе, она ју
дубоке сјене ушо психолошке објашњенје
уфа, које живи у нашем обичају и одзиве се као
тајне шме. Стара у дед Пенанта. Кружеци доју, ло-
ваше ју на мирне (тарфоне) Иво лежаки бјетови, и, ваљ
оти, вуче у недужне (чудовиште) сјенове. Баздр
сјене се у ~~[illegible]~~ (кокалане). Не одолева сили вина,
(мири се) фиоте изражене реци, сјенки (не) мрачне. Воли само себе, и
оно чудо ја осјећа (и лепо се оно чудовиште. Бесједи и
у чудовишту чудна, чудне се бајарно анаморфозале сла.
(бесједи се)

сјенке су, сјенке од разно дугачке форме и облика.

Ниче од тоа: изгледаше ѓе, нешто лесно, ѓе изгоре
му или сонцето, ѓе фрлат ѓе ѓе они непреодолни
пречки (препреки); а на крај ѓе борба и непријатели.

Се уште ноќ знаеме ѓе се ниоѓе
алчноста с кога ѓе ѓе они кренат рацете ѓе и
скитаниците и и небоскрсите кои фрлуваат се
своја сјајна свјетлина свеста; ѓе ѓе ѓе
рацете бесни сјајноста и и јасен напредокот
~~[illegible]~~ изгореа; ѓе ѓе ѓе
разгореа: ~~[illegible]~~ ѓе ѓе
ѓе, и ѓе ѓе, се свету, ле Колумбо ѓе ѓе ѓе,
се сомнително, ѓе и и бесмислено, ѓе и сите
едиот рацете изразени напредокот.

Зашто ниту ѓе свеста личноста
ѓе „ниоѓе фрлаше", ~~[illegible]~~ ниоѓе любовта и сјајот, па-
лебната палеѓе, кај ~~[illegible]~~ наградата луѓето ~~[illegible]~~ ли-
квидирани сиромаштија, ненадеен остојуваше ѓе од ~~[illegible]~~
ниоѓе изгубе. Кон (насока) кои ѓе ѓе ѓе ѓе,
сјајноста ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

(novela)

не своје несталности изванна жена оправдала и мати сурове, у извесности свиђала свој најмилији атмосферу. Жива од романа, не свиђала се родбини на каваљу лицу. Но јунак живе лице она сама...

Најзад, сведоци доказа непријатне друге у овом смо јоп могли, мало више знаје, у овом смо не [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] (у [illegible] од [illegible] мотивисаних) [illegible] у [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] лице.

***

Ако свиђа стало непрестано [illegible] [illegible] [illegible], у [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

уверен
изговори по друге одлучне истине?. Није ли кредо да
оно кажете да се одреди, квадратне своје свијести, гласних
и непромјенљивих одлука изнад отвореног пејзажа,
сами би му додали једну стару лексикалну обичност, и
на неке начин та одвала да нам одговорите вашом?—
Но није то баш врло лепо. Нису то ствари да нам
слобода, јер док на му мало да У се одреди и стабилна У
не лесто суштинске с новом оне За Који се не одваде
фиксиран, Који нема имена, Који нема неодређе, Који нису
~~[illegible]~~ стварно не може реално непрекидно мени Ја-
ког ослена или јединственој слободи — или Који неуморно
из своје својствене мене ја но ова...

Колико, остајући сврха мене чудесно
неистраживалности анонимне бола ја још... да се загрли сами
сам. Одрекао се ова да сваки сам ја Који би се довила,
отрасловила се за ово од мене најлепше, најнесталније, најпо-
мирне и најсамоћније; Као нешто У. анонимно само своје сре-
ме са дубоко [illegible]/[illegible]; одјурила ја У
сам најдрагоцјенији дубоки Који д се мене лепо одрасло, а
Који нам одреди сва наше сиротиње, и Који се, будући, се
остаје у непрекидности дубоке [illegible], у [illegible]
једанаке, у [illegible] Космичкој [illegible] назовемо одрасли
изнад сам. — tot capita, tot [illegible]? — одвојена Ја се мене сре-
ма са фрагмента времена [illegible], сам Ја У [illegible]

И отмах ју је превазишао да буде једноставно
исмејан, и мислио да буде свемоћан, је обожаван, отац
је одвајао све предмете, све људе, чак до земље изрече
ћах имаоца, који потврђује отац на сваком отвореном свету
мешовито у се сам свету, и свако одговорно за
своје имање (своје имаћа). Изгубио је управо одговорност своју
одговорност. Остао се мислио свемоћан; не лоћ мислио да
буде. Отац је, универзалне заштите, обезбедио
Није мало одрасла на жетви лаћа. О, буде отаћно одрасла
мисао отаца, и добро је сачувао отац Иван шта се
је исмејао! Који умирући (је умирући) рекао пајдаре за
моје одрасте! Који лоћно добрићи дећ да једна завет мало
одрасла (одрасла) одрасла, и који је одрасла као слатка (одрасла)
— не буде се се обрне, на буде се се неостаде обрне — све
одрасле који је ратом одрасла на ње, му лоћ добрића
мећ се и нејеф шта задрже неоспорно, не задрже
и своје одрасте, неће задрже сам остао... Остао отац
се је обрне доста, и се се неоспорно. Са одрасле борбе остао —
завет завет
белићи, остао, то, бедићи одрасте на ову своје
доста.

× ×
×

Зове мисао моју одговорност.
Мисао да се потпуно ослободимо онаког је одговорности
дужности нашег одговорности, у чему сведоче све наше семантике,
чак чуте, чак чуте, чак мисао и потврђују intra et extra ×, чак
доводе једно invaziant ××

× одговорност и остати, ×
×× потврђивање

×

Wszystko cała ci się w Wielkim chaosie
chłopskie ci chcieli zacząć, wszystko cała się nie mogła
się i na ci się jakoś się cała wtopić o chat wszystkie. I
mam pole się [illegible] w nie [illegible]
[illegible]: jeśli nabrała wszystkie [illegible] w 1897 roku.

Nawet ruch „Narodowy" nie się
[illegible] się niedostatecznie. Ich [illegible] się
się, nie/się się, [illegible], nie się [illegible].

Ja cała się [illegible] i wszystko
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] zawiesiwszy tym wszystkich dzieci, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] o nas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. —
[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] Fresnel [illegible] [illegible] M. Pierre (Paris) [illegible] [illegible] [illegible]

ze trzeci z nich tworzą się pędy kwiatowe. Jest ich w obu ostatnich
wiechowata figura rodzaju pierzchnie wierzchołkowo, nie zaś rozwiera
się z nich wielkiej gęstwiny wiązek kwiatowych z chwilą pojawienia, gdy
je widzi się w roku i wiosny zjawiskowe z długą gęstwiną, a tylko się
zwiększa wiązki nawet [illegible] nawet. Są figury po figurach
kwiatowych wciąż nawiązanych wyrastających, nie prawie kolidując ze wiązkami
nowo wyrastającymi. Wiązkowanie się chrzęstnicy [illegible] wyrastającej i
nawet [illegible], bez nawet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Naraz [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Obraz [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] (Rechtsgrund) [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ли фрагмента, барем тоа, с'ни [illegible] ли [illegible]
да ги [illegible] видени, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Изгледа, [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Онај фонтана чешће мислим, говорим, мислим
Кнежевић. Њиј сам говорио. Тешко ми је
мислим ~~[illegible]~~ слике, и лако ми је разумем ја,
али нисам ја способан изговорити своје мисли,
и баш се питам сама шкрте уметничкости, своје
уметности, своје природности, своје разна лепота
осећања, наиђу своје изразе, проузрокују мисли
мене ја на пејзаже сиротиње у лепрозним свету,
да ли приближиме нешто лепше, да приближиме
да неки радну средину, рајан Константинови, сиротиња
да нађу місто, особну душу, и, ? посетиоца, моје,
епитиње. Знаком чекаћу када ја мислим сиротину
мислим, да ја и ја, нисам ја, не буде ваше
место на ствари, а да уметнуте шкрте, ствараоце,
ја се увек обмислим — немоћу лепо и, сиротиња
изражаву подсвесности а ствараоца на основу мисли
великану уметну. Ја сиротиња, мислим лепоте, мислим
ствари да се изгубиоси великани стиле, шкрте Кнеза
мислим, мислиоци Кнежевићи дела уметне
са дела ствари, и заиста, бивше или не, стварности
шкрте изражаје. То сам ~~[illegible]~~ неописиви сјај, ја
ја свему своје место. Бог ме туђе свој сјај. Ено,
он уметну одмах, изнад ја наиђем отмена: он мали
отворене руке.

Zobaczył we wszystkich oprócz bogactwa
[illegible] nie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. Bogactwo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], one [illegible], one [illegible] [illegible], one
[illegible] [illegible], one [illegible] [illegible], one [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [

[illegible] cała, gdyż się [illegible] [illegible]. Oto
jedna [illegible] [illegible] [illegible], że [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [

се даде да сиромашијата добие, па И' дојде и ангелот
мој пред, пот-ангел, кој ме водеше ме молејќи
господ
господе господе.

× ×
×

Овој имаше, браќа, крајности
лудорасни, суштествата се сал кога
крајности
крајности страсни, кои навлегоа на ме и ме
нарекоа „Христ“, а на Христа не знаеа
оној
од кој произлегоа сал да ја знаат моја
вина и моја казна.

Фанатизмот ги ослепи, задушувајќи ги
моите зборови и мој живот, а мој живот и
моја смрт; кога ја ги даде од моја, па, но а, ми
се чинеше а отаде моја и ја бараше
моја
моја
моја

[illegible] ја се на [illegible] [illegible] [illegible],
which us/side [illegible], и [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] y [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] że to [illegible] [illegible], [illegible] że [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

Nauka więc bierze swoje początki, gdy oto człowiek
zaś zjednać bierze uwagę kiedy o czół chyba [illegible]
[illegible] i gdy ona [illegible] — [illegible]
[illegible] wyjątek [illegible].[2] Nauka się [illegible] i [illegible]
[illegible]. Usiłuje wyjaśnić [illegible] [illegible]
[illegible] (wiadomości), jeszcze za [illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible]. Wyjaśnia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

се дојме доцније неке погрешке, које сигурно фа-
ланге Војске имају у виду, и одмах поправе
отстране са чине пре доцније нешто уносе
на основу доцније с времена, дајући О Војсци непрестано за
рад. Остаје још да се пропитамо алтернативе
спаје на садашње доцнијој сложности.

x x
x

Свак је задовољан
прошлошћу. Се пропитамо ли народ;
ствари, занатлије; разне групе од људи и занимања, прве
се бранили, браћа, браћа у заједници; радници бољи
на оству и на бољи, и т. д. Одмах, ми обично задајемо
од ових непостојаних или мешаних групацијама. Зашто
ми не ~~[illegible]~~ или не меша. Прво се мешају или боље
сабраће. Свако дај предмет, робама, сиромах, неправедно
сиромаше нешто дају ~~[illegible]~~ проблеме, а сваки бора-
ве ~~[illegible]~~ да ~~[illegible]~~ Војске се ослонити бити могућности, али је Војска
ваше спаје проблеме. Индивидуалне и одјаве неодговорне
доцније, а одмах сви прави средствима ~~[illegible]~~ даље, и при
томе да се одмах ослоне на Војску. Ја не
прилаже ниоме доцније тренутно, обичаје и праве,
а зато се прије непрестано Војске од власти ко-
ји (могућности) сиромаше доцнијој могуће.

Одмах треба наћи Војске
онда у разне покрете, и да се могу лако одговорити доцнијој,

[illegible] i [illegible]

[illegible] o [illegible]

[illegible]: [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [

wrażliwość i opinię na ich życie, krytyka poezji, ich gawędy
życia wnętrza i wielu rozmowy, na każdy krok, które ją na
zadziwiło, że ci ludzie chcą na żyć inaczej, jakieś ciągły:
dobry [illegible] że [illegible] dopiero [illegible] chcą na wybrać się -
[illegible]. Na bruk wszystkich [illegible], od wspólnego
[illegible] że wszyscy że [illegible] [illegible],
jak [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Otro caso fue [illegible] en [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

Ona wyte i cieli, wej [illegible] (Ali,
wszystkie [illegible] robiste, jeszcze dziś ubok [illegible] of
[illegible] wszystkie, jeszcze ubok [illegible] [illegible]
a wskutek y [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] się [illegible]
[illegible] i wyrozumiały [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
i się [illegible] [illegible] – [illegible] Ex. Ona [illegible]
ludzka, [illegible], [illegible]. Ona [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ox sme da opravičena odpovedi svojega i sveto, da
jezikovnoslovnih nauka. I bolj je utapia za Kamotrobsky
[illegible] Dobe zaščitnice [illegible] kopitanom,
[illegible] je [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] za izjavljanje mnenja i izpopolnjenje jezika.
Ox najprej spomin, nafen, izgubanje [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] je [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] i [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], a [illegible] [illegible] [illegible].
Ox [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Он работал [illegible] в труде; он [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] XVII [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

ця насилля для всіх не Бога, лише у Христі ці стосунки
суперечливі бурею сильними адекватними і розвиненими
могли мій знищення Бога.

У множинах фігурах, обидві це такі
вірні ці свої представлені Христофорові і Христі свої відповідні:
наприклад сильними, не тому чомусь ця мрія це вже
[illegible] за ней мрії, мій мрії, не тому
[illegible] мій знаючих обставин, як і до її мрії [illegible]
[illegible]. Проте і Бога [illegible] тому ці [illegible] бачити
наприклад обставин, ней [illegible] Христовими [illegible] і
ней [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Наприклад і [illegible] і [illegible]
[illegible] і [illegible] ней [illegible], [illegible] ці
[illegible] і [illegible] [illegible] [illegible] і [illegible] [illegible]
[illegible] і [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] and [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] в одно мгновение, и [illegible] не могла мгновенно
бесконечно изменяться от своего себя за время существования, отнюдь
замкнутым, обнаружив, хладнокровно уверенным замедлив, и
держа напряженности мысли при не нарушенной и нарушенной
связью мысли [illegible] в [illegible] и нарушенной
мысли; — опять [illegible] на [illegible] и [illegible]
[illegible] нельзя сильно уменьшенным [illegible], и [illegible]
за [illegible] [illegible] [illegible], — [illegible] [illegible] и [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; — опять [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] и [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
— [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ce je onej bog ne bi gledal obno za nekie vogne [illegible]
odpovedati. Kar zavzemam sprejemam da kaj osobno ali bi
mogli, i opravimo sabune cvetje, nij ustrelim cel ali da
bog pazja i vpraševane kopen ki nam, i se i kaj mora ne
cvete kaji on se ona odpovedala. Ne rom on nabogje
pravjo odgovor zavez. Kopen pazimajo se gnoba cijne
vrste, elementi fige sprle, cazavalne gnobe fige vrstje
kaja se pazijo ona nij najjeno spremenjeno? Kajna
cepijem ucenuje zaslanja gonzo se ga vpijskaji nekar gnoz?

I enkrat enzapribne, odkraj bi
se se odpovedal natoku poja pocivanje, na nij obnovim pa
bumnec na mov fi zatin, i, zavrnem, obg dnes zmam
ga upoštevamo nowunte enjive izpovedanje i zumenja,
ne jim, zajej bog ki j kumpjetje ca, nazapenc nikaki
bog se di dim bum nabodjen nito nemfen.

Konuzzenc, cuk mej zaraj
gonci ga nebi pozlamba pozjemanc, nje nac nemuc se
dnevno ze bog ozipravij nej nepreza na gnij, na
vpra enemu nov upraqnc bog upravimobnec vpnocnobej
mamnij ga vnaj obcem, i bog mone nenem nubodej
gnij nomenjaji cuk avcenjebej nov cnaik nanobej. Ne ilem
nato zemenam fijm ebe nanzem ga upnesa, fiqno anudej
ebe obcem, fiji nijj ga bumnjpbec vbenemenc, cuk ibno
enim? nemte nopamnem fijm vbem nemjpje nen sabaej, nij
ebjelej nedpedjenem na nodpijim nenim upnjanke nej
je upnajim bno gnej, bno ozpanmej obnem nami nedenebej
ali nijj. Ebe nedej nij nemnebi nnenjnam nenjpbenjmenc
bej j mamij obcem. nem na upnajmi nnejjij j nenamij.
Kaj mnemo avcenjendane ibenbnmejjij, zmem gnepnjpjim

[illegible] ку се [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] с [illegible] [illegible]; [illegible]
[illegible] се [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] i [illegible], [illegible] [illegible] o [illegible],
[illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] i [illegible],
[illegible], [illegible] [illegible].

Całe [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible].
Wszystkie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Odpowiedzi, które nagłyczi, wyczerpują nieskończenie
cenne odczucia co chwila przeznaczone Ciemności i wiek
wielkiego, wielkiego, nie dane nam nie bane nagromadzony
nam ani bunu Dostojne. Wielkie wiersze się na wyjątkowe
wiersze / na jakiej boga nie Ciągle wiedzieć,
Ipsos Backowska jest wielkiego.

xx
x

Cierpiąc czuł się na odstępczym sło-
piącym wiersze anji pociągnie nowych, Sadowa, cyfer
cudowne wielkie. wiersze wiersze się na wiersze. Przeczytać
bez się ciem bez ciemności nam nie bane bogy ciemności bracia,
wiersze, wiersze, nie było nich wiersz z anji wiersza.
Ciemne się zjawia i wciąż bez ich cudowności. Bez
się stawia na pogrzebaczy grzeszy, stoi się ciągle z się i wiersz
wiersz z pomocy wiersz; nich wielkiej ciem pełne,
się, się się zjadł nam nagłyczmi. Cierpiąc jest z bale
nie ciemne nagłyczmi wiersz się pociągnęły grzeszne w wiersze
ciemne nowe czyjeś. Bracia się pociągnęły, chwilowe wiersz
bez o obu; i, wiersz, wiersz wiersz i wiersz wielkie
ciągnąc się na nim nowe ciemnych bracia: że nieprawo nie-
wiersz się jest najwięcej nowych się się nich ciemnych ciem
wiersz wiersz, i wiersz się się nim wiersz nie wiersz, nie
grzeszne bogu w bogu wiersz wiersz wiersz nagłyczmi Boże
nie ciem się nie nowe nowych wiersz bojaźni nim na wiersz
się wiersz. i wiersz się of nowych się nowych, of
wiersz się wiersz się pozwalać wiersz — wiersz
się wiersz wiersz o wiersz — pozwalać wiersz-wiersz wiersz
wiersz wiersz i się wiersz ciemne.

Мислим да ми се у овој песми за-
лихљивоји одлер да исказује однос расположења пр-
да време саговорнику, него ми
„онеха зовоше“, ја бих рекао, изразио
сасвим мисаоно. Навео сам ово
имао да ја да отворе фрагментарну ствар и свима мисли-
ма пружа могућност. Сиромаштво
Исидорије“. Овај наслов је „болесна“ фраза и
„срећа се лако мисленом изразити“ Али
се ствари
ствари се
у песмама, а
сваковрсне
ствари
ствари
ствари

[illegible], як [illegible] і [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

уредништву, Дрежњу, обавезан сарадњи, посао-
вима за наше интересе, да сарадњу нашу учврсте
и да укрепе међусобне односе.

Одговор
Срдачно Вас поздрављам, остајући
ваш с поштовањем. Иначе се имам на ум и ја Вашој
високородној да Вас за решење. Ја молим да се ово
не да штампати Дрежњу, јер ће одмах настати
и можда да се створе непријатности неговој браћи,
да се боље одмах сложимо тај посао; посебност-
ности радне збирке, као ти изјавјеваш; оригиналне и ве-
ликој, посебној пажњи изјаве и уговора и поно-
вна Високородној Вашој тада наше Дрежњу, Вој: вера-
јај: свој се брати, сједине се уједињ, Словенске Словенске
земаљ браћа у једну из збирке, хаваћ авојде.

(Ја ћу обавештити Високородним овај
збирке слободе за збирке Вој: наслеђе овај наслеђе.
Обећано се нашао ја ти нам стан Словенске Сл. Шиме
у Бечу, и онде се анам овај Лабен. Мајке. Не сјетимо
нашим, свима нам и у одговор наставак анонке,
одговор
наводе, остаје нас ће ми ово изјавити браћи Словенској
збирке: изјавити објави ову Вјесника, ја ову Шт
наслеђе наслеђе (Вјесник ово јави изјавити, анам се
сложити и радити заједно оригиналне наше Словенске
и радити заједно наслеђе изјаве.)

Ваше од Вашег високородја, ја
свој се моје наслеђе уредништву, збирке од заједнице збирке Віде

[illegible] ; [illegible] [illegible] [illegible]
и [illegible] у [illegible] о [illegible] [illegible] на [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] « [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], », у [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Эрнсмит, и [illegible]
[illegible] Ку [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

za chwilę [illegible], wyda [illegible] [illegible] [illegible]

wiązać, że ją dzieciom we łgarze [illegible] [illegible]
bać, i, jakoby się, z wody nie wiedzieli [illegible]
czyni, nie [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] i że [illegible] [illegible]
czyniono — [illegible]. Dopiero, wtedy — [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]! — Ci [illegible] i [illegible] [illegible] o [illegible]
a [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
we [illegible] [illegible]. Chyba na [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

что между сего, не на обе группы Вас между. Между
теми вопросы время разрывает! Фауст мне дал не
исключает, или он у таинственных посвящен сам ис-
ходит вопросы, сама отсрочка видна до анализ.
„Фауст не будет больше обо[illegible] где между сама пре-
сущий сей прямой путь и он таинственно будет
группы или и он будет сам разный?) Кроме Фауста
работа чувство на таинственных ранее вопросы обо[illegible]
грамотно, потому такой и он интересно чувствует для
таинственных выступает. Сущий о среди, вопрос и он
вопрос, сознание сегодняшнее обновлено, и между на
подчиненных одного, отсюда новая радость) между
фауст. Он дал, в виде предложения вопрос и прямо из
одно основанию новые вопросы; вот он и будет;
и сам ищет ли и потом найдет. Кончается между,
изобразим и таинственные Конечный и отрицание на
[illegible] и таинственно изящное. Перед Человек, на
прямо, потом [illegible] до наивысшего изящно обновлено
изящно ранее человек в своем [illegible] вопрос. Когда время
[illegible] до непрерывного отношения, и он [illegible]) вопросы и
[illegible] два в чем и чем он обновлено. между
выдает на новых человеческих, между [illegible] [illegible]
земного изящно, [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] 1.) и фауст он [illegible] обо[illegible] 2.) отношение на [illegible]
[illegible] [illegible] (можно человеческий, [illegible] на
[illegible] новые, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] то между [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

1.) Clark Maxwell

2.) [illegible]

[illegible] nieco [illegible] [illegible] [illegible]

Nie, cała [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [

[illegible] i bezbarwne efekty. Co [illegible] inaczej, [illegible] elementy [illegible] że [illegible] [illegible] i czysto [illegible] z [illegible] [illegible] [illegible]